USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU (EU) 2020/1936

ze dne 14. května 2020

obsahující připomínky, které jsou nedílnou součástí rozhodnutí o udělení absolutoria za plnění rozpočtu osmého, devátého, desátého a jedenáctého Evropského rozvojového fondu na rozpočtový rok 2018

EVROPSKÝ PARLAMENT,

— s ohledem na své rozhodnutí o udělení absolutoria za plnění rozpočtu osmého, devátého, desátého a jedenáctého Evropského rozvojového fondu na rozpočtový rok 2018,

— s ohledem na odpovědi Komise na písemné otázky položené tehdejšímu komisaři pro mezinárodní spolupráci a rozvoj, Nevenu Mimicovi, pro slyšení před Výborem pro rozpočtovou kontrolu dne 28. listopadu 2019;

— s ohledem na článek 99 a čl. 100 třetí odrážku a přílohu V jednacího řádu,

— s ohledem na stanovisko Výboru pro rozvoj,

— s ohledem na zprávu Výboru pro rozpočtovou kontrolu (A9-0057/2020),

A. vzhledem k tomu, že prvořadým cílem rozvojové spolupráce je snížit chudobu a z dlouhodobého hlediska ji vymýtit, jak je stanoveno v článcích 208 až 210 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU);

B. vzhledem k tomu, že Unie musí vynaložit maximální úsilí, aby zejména v případech, kdy investuje v nedemokratických režimech, byly její finanční prostředky a opatření vždy prospěšné lidem, kteří je potřebují, a nikoli řídícím strukturám;

C. vzhledem k tomu, že celkovým cílem zůstává poskytovat 0,7 % hrubého národního důchodu na oficiální rozvojovou pomoc a posílit financování ze soukromých prostředků;

D. vzhledem k tomu, že začlenění cílů udržitelného rozvoje a provádění Pařížské dohody o klimatu jsou hlavními cíli, které je třeba v rámci nástrojů pro spolupráci sledovat;

E. vzhledem k tomu, že udržitelnost má zásadní význam pro dosažení stanovených cílů a výsledků, a zejména dlouhodobých přínosů rozvojové pomoci;

F. vzhledem k tomu, že zásada „nikoho neopomíjet“ je pro Agendu pro udržitelný rozvoj 2030 klíčová;

G. vzhledem k tomu, že Evropský konsensus o rozvoji přijatý v roce 2017 stanoví společný rámec rozvojové politiky pro orgány Unie a členské státy;

H. vzhledem k tomu, že sladění rozvojové spolupráce Unie s vlastními rozvojovými prioritami partnerských zemí je klíčovým prvkem Agendy pro udržitelný rozvoj 2030;

I. vzhledem k tomu, že soudržnost a doplňkovost jednotlivých vnějších politik by měla být neustále sledována, zejména pokud se několik politik provádí v jedné partnerské zemi, s cílem podpořit součinnost, omezit kompromisy mezi těmito existujícími politikami a vyvarovat se co nejvíce zbytečné administrativní zátěže;

J. vzhledem k tomu, že dobrá spolupráce a koordinace s dalšími dárci a mezinárodními finančními institucemi má zásadní význam pro zamezení zdvojování činnosti, zajištění účinných kontrol, sdílení rizik, odpovědnost za výsledky, které reflektují skutečné vstupy a účinnost pomoci, a posílení kapacity pro budování rozvojové pomoci v přijímajících zemích;

K. vzhledem k tomu, že Komise nese konečnou odpovědnost za legalitu a správnost operací, na nichž se zakládá účetní závěrka evropských rozvojových fondů (ERF), a za dohled nad procesem finančního monitorování a vykazování ERF;

L. vzhledem k tomu, že transparentnost, odpovědnost a náležitá kontrola dodržování lidských práv jsou nezbytnými předpoklady pro demokratický dohled a účinnou rozvojovou pomoc;

M. vzhledem k tomu, že vnější zásahy Unie jsou zprostředkovávány mezinárodními organizacemi, které buď využívají finanční prostředky Unie, nebo společně s Unií projekty financují, což přináší i výzvy v oblasti dohledu a správy;

N. vzhledem k tomu, že celá řada metod provádění, odrážející mezivládní povahu ERF, se používá v 79 zemích, které mají složitá pravidla a postupy pro nabídková řízení a zadávání zakázek;

O. vzhledem k tomu, že rozpočtová podpora sice hraje klíčovou úlohu při podpoře změn a řešení hlavních výzev v oblasti rozvoje, vyplývá z ní však významné svěřenské riziko a měla by být poskytována pouze tehdy, pokud je přijímající stát předtím, než obdrží rozpočtovou podporu, schopen prokázat dostatečnou míru transparentnosti, sledovatelnosti, odpovědnosti, dodržování právního státu a lidských práv a účinnosti;

P. vzhledem k tomu, že podpora transparentnosti a boje proti korupci a podvodům jsou klíčem k úspěchu operací rozpočtové podpory Unie;

Q. vzhledem k tomu, že činnosti ERF jsou prováděny ve složitých situacích, kdy jsou opakovaně vystaveny vysokému riziku buď geopolitického, nebo institucionálního rázu;

R. vzhledem k tomu, že úsilí vyvíjené v oblasti rozvoje mohou oslabit nebo zmařit vnější faktory ovlivňující řádné provádění ERF;

S. vzhledem k tomu, že podpora Unie v oblasti veřejné správy je důležitou součástí rozvojové pomoci zaměřenou na dosažení účinných reforem správy věcí veřejných;

T. vzhledem k tomu, že současné migrační krize nesmí zastínit problém migračních vln, které jsou spojené s demografickými otřesy a vyžadují odlišné reakce v dlouhodobém horizontu;

U. vzhledem k tomu, že zjednodušení prováděcích procesů je hybnou silou zvýšení účinnosti poskytování pomoci;

V. vzhledem k tomu, že je zásadní podporovat viditelnost Unie, zajišťovat strategické využití finančního nástroje vnější pomoci Unie, informovat o financování Unie a promítat hodnoty Unie do všech forem rozvojové pomoci;

Prohlášení o věrohodnosti

Finanční plnění a provádění projektů ERF (osmého až jedenáctého ERF) v roce 2018

1. konstatuje, že jedenáctý ERF představuje 65 % portfolia Generálního ředitelství Komise pro mezinárodní spolupráci a rozvoj (GŘ DEVCO); bere na vědomí, že závazky ERF dosáhly v roce 2018 výše 4 959 milionů EUR, a překračují tak roční cíl ve výši 4 537 milionů EUR (čili představují 109,3 % původního cíle ve srovnání s 95 % v roce 2017), zatímco platby z ERF dosáhly 4 124 EUR (tj. míry plnění ve výši 98,2 % ročního cíle ve výši 4 200 milionů EUR (oproti 98,89 % v roce 2017); dále konstatuje, že závazky Evropské investiční banky (EIB) činily v roce 2018 880 milionů EUR (z toho 800 milionů EUR se týkalo investičního nástroje), zatímco platby EIB činily v témže roce 555 milionů EUR (z toho 525 milionů EUR prostřednictvím investičního nástroje);

2. vítá soustavné úsilí GŘ DEVCO o snížení objemu starého předběžného financování a starých zbývajících závazků s cílem ve výši 25 %; konstatuje, že GŘ DEVCO překročilo svůj cíl ve výši 25 % snížením starého předběžného financování v případě ERF o 40,33 % (43,79 % v ostatních oblastech pomoci) a starých zbývajících závazků o 37,10 % (39,71 % v ostatních oblastech pomoci);

3. vybízí GŘ DEVCO, aby pokračovalo ve svém úsilí, pokud jde o smlouvy ERF s ukončenou platností, neboť cílová hodnota pod 15 % nebyla dosažena, stejně jako v roce 2017, bez ohledu na nový postup vytvořený GŘ DEVCO (s 17,27 %, což je mírné, avšak neuspokojivé zlepšení oproti 18,75 % v roce 2017); konstatuje, že tato cílová hodnota klíčového ukazatele výkonnosti nižší než 15 % byla dosažena u zbývajících operací GŘ DEVCO s 13,88 %;

4. obecně vyjadřuje politování nad málo účinným snižováním, neboť v porovnání s ostatními oblastmi intervence a působnosti GŘ DEVCO bylo v případě starého předběžného financování a starých zbývajících závazků ERF dosaženo nižší úrovně snížení a v případě starých smluv ERF s ukončenou platností nebylo dosaženo žádného snížení; uznává však, že složitost postupů uplatňovaných v rámci evropských rozvojových fondů může bránit dosažení klíčových ukazatelů výkonnosti, zejména pokud jde o postupy uzavírání, a ztěžuje tak vydávání inkasních příkazů;

5. vyzývá GŘ DEVCO, aby prioritně dokončilo zbývající operace z osmého a devátého ERF;

Spolehlivost účetnictví

6. vítá skutečnost, že Účetní dvůr ve své výroční zprávě o činnostech financovaných z osmého, devátého, desátého a jedenáctého ERF na rozpočtový rok 2018 došel k závěru, že konečná roční účetní závěrka poskytuje ve všech významných ohledech poctivý obraz finanční situace ERF ke dni 31. prosince 2018 a že výsledky jejich operací, peněžních toků a změny v čistých aktivech ke konci roku jsou v souladu s ustanoveními finančního nařízení pro ERF a s účetními předpisy založenými na mezinárodně uznávaných účetních standardech pro veřejný sektor;

Legalita a správnost operací, na nichž se zakládá účetní závěrka

7. vítá výrok Účetního dvora, podle něhož jsou příjmy, na nichž se zakládá účetní závěrka za rozpočtový rok 2018, ve všech významných (materiálních) ohledech legální a správné;

8. vyjadřuje rostoucí znepokojení nad záporným výrokem Účetního dvora o legalitě a správnosti výdajů, jelikož výdaje, na nichž se zakládá účetní závěrka, jsou zatíženy rostoucí významnou (materiální) mírou chyb;

9. je hluboce znepokojen tím, že odhadovaná míra chyb se již druhý rok po sobě opět zvýšila na 5,2 % v případě výdajů schválených v účetní závěrce osmého, devátého, desátého a jedenáctého ERF (ve srovnání s 4,5 % v roce 2017, 3,3 % v roce 2016, 3,8 % v roce 2014 a 2015, 3,4 % v roce 2013 a 3 % v roce 2012); očekává, že Komise zváží důvody a podnikne nezbytné kroky ke zvrácení trendu rostoucí míry chyb;

10. konstatuje, že míra chyb odhadovaná Účetním dvorem mohla částečně vzniknout v důsledku velmi vysoké pracovní zátěže z důvodu nedostatečného počtu zaměstnanců, zejména v případě delegací, které pracují v obtížných podmínkách;

11. domnívá se, že při dosahování takové míry odhadovaných chyb je zásadní dále investovat do zvyšování povědomí a odborné přípravy pracovníků; vyzývá Komisi, aby nalezla způsob, jak vyřešit problém nedostatečného personálního obsazení, zejména v případě delegací, které pracují v obtížných podmínkách;

12. konstatuje, že vystoupení Spojeného království z Unie neměla žádný dopad na finanční řízení ERF na rok 2018 a že účetní závěrka ERF za rok 2018 správně odráží stav procesu vystoupení;

13. s velkým znepokojením bere na vědomí, že ze 125 platebních operací, které Účetní dvůr přezkoumal, bylo 51 (tj. 41 %) zatíženo chybami, a zejména že u 39 plateb s vyčíslitelnými chybami se v devíti případech (23 %) jednalo o konečné transakce schválené po provedení všech kontrol *ex ante*; vyzývá Komisi, aby podstatně zlepšila legalitu a správnost operací a zajistila, aby byly řádně prováděny kontroly *ex ante*;

14. konstatuje, že uvolněné prostředky z projektů v rámci desátého ERF, které jsou převedeny do výkonnostní rezervy jedenáctého ERF, nezpůsobí s ohledem na vystoupení Spojeného království z Unie žádné finanční problémy a že výpočet dopadu na příspěvek každého členského státu bude úměrný jejich původnímu příspěvku do ERF;

15. vyjadřuje hluboké znepokojení nad tím, že navzdory na sebe navazujícím nápravným akčním plánům provedeným GŘ DEVCO je typologie zjištěných chyb do značné míry podobná jako v předchozích letech, tj. nedostatek základních podkladů (36,6 %), závažné nedodržení pravidel pro zadávání veřejných zakázek (27,1 %), výdaje, které nebyly uplatněny (22,7 %), míra zbytkových chyb (RER) přizpůsobená na základě studie GŘ DEVCO týkající se RER (5,4 %), nezpůsobilé výdaje (4,3 %) a další typy chyb (3,9 %), nedodržení pravidel pro zadávání veřejných zakázek ze strany příjemců a nezpůsobilé výdaje;

16. konstatuje, že chyby se týkaly spíše operací souvisejících s programovými odhady, granty a dohodami o přiznání příspěvku s mezinárodními organizacemi a dohodami o přiznání příspěvku s národními agenturami Unie pro spolupráci než jiných nástrojů podpory;

17. je touto opakující se situací hluboce znepokojen, a to i přes následné plány nápravných opatření, které zavedlo GŘ DEVCO, a to zejména v případech, kdy vyčíslitelné chyby poukazují na nedostatky v kontrolách prováděných mezinárodními organizacemi; naléhavě vyzývá Komisi, aby nepodceňovala závažnost těchto chyb, které by mohly poukazovat na nesrovnalosti, jako jsou podvody, a aby urychleně řešila výše uvedené opakující se nedostatky, aby jasně informovala o konkrétních problémech, které se vyskytly při provádění akčního plánu, a aby v případě potřeby řádně spolupracovala s Účetním dvorem a Evropským úřadem pro boj proti podvodům (dále jen „úřad OLAF“);

Účinnost systémů monitorování a věrohodnosti

18. vyjadřuje hluboké znepokojení nad tím, že Komise měla dostatek informací k tomu, aby vyčíslitelným chybám mohla předejít, odhalit je a opravit před validací a přijetím výdajů, a že kdyby tyto dostupné informace využila, míra chyb by byla oproti zaznamenané míře chyb o 1,3 procentního bodu nižší; dále zdůrazňuje, že některé operace zatížené chybami, jež představují 1,1 procentního bodu, externí auditoři neodhalili;

19. očekává, že GŘ DEVCO bude důslednější, pokud jde o využívání dostupných informací v oblasti řízení a řádného fungování komplexního kontrolního systému (kontroly *ex ante* a externí audit nebo ověřování výdajů); zdůrazňuje, že je důležité, aby GŘ DEVCO neustále usilovalo o zlepšení provádění svých preventivních kontrol, a vyzývá je, aby tak činilo, a zaměřovalo se přitom zejména vysoce rizikové oblasti, které souvisejí s finančními prostředky podléhající nepřímému řízení prostřednictvím mezinárodních organizací a rozvojových agentur a granty podléhající přímému řízení;

20. bere na vědomí sedmou studii GŘ DEVCO týkající se míry zbytkových chyb, jejímž výsledkem je míra zbytkových chyb o 0,85 % pod 2 % prahem významnosti, který stanovila Komise; konstatuje však, že již po několik let byla použitá metodika založena na několika málo kontrolách na místě zaměřených na operace i neúplné kontrole postupů zadávání veřejných zakázek, a vyzývá GŘ DEVCO, aby úzce spolupracovalo s Účetním dvorem s cílem zlepšit spolehlivost posuzování míry chyb;

21. podotýká však, že z výsledků externích auditů operací provedených v oblastech „granty v rámci přímého řízení“ a „nepřímé řízení s příjemci“ vyplývá, že z celkového počtu grantů podrobených auditu bylo nezpůsobilými shledáno 4,64 % (v první zmíněné oblasti), respektive 3,77 % (v druhé oblasti), což nevedlo k vydání diferencovaných výhrad; žádá GŘ DEVCO, aby objasnilo logiku, kterou se v těchto dvou případech řídilo;

22. připomíná, že výhrada je klíčovým prvkem ve struktuře zodpovědnosti, a je tudíž nástrojem prevence a transparentnosti ve struktuře řetězce GŘ DEVCO pro zajišťování věrohodnosti, který reflektuje přetrvávající výzvy nebo zbývající či vyskytnuvší se nedostatky, s nimiž se potýkají vedoucí delegací;

23. vyzývá GŘ DEVCO, aby postupně posilovalo svůj řetězec věrohodnosti v souladu s novým souborem norem vnitřní kontroly a kladlo přitom větší důraz na individuální pravomoci a odpovědnost za úlohu při realizaci kontrol a na riziko podvodu;

24. konstatuje, že studie míry zbytkových chyb se stala stavebním kamenem strategie GŘ DEVCO v oblasti posuzování rizik, kontroly a auditu a řetězce věrohodnosti, vyzývá však GŘ DEVCO k zajištění větší jednotnosti metodických norem používaných při posuzování míry zbytkových chyb a k tomu, aby v případě potřeby vedlo konzultace o těchto otázkách s Účetním dvorem;

25. bere na vědomí různé přístupy, které používá Účetní dvůr a GŘ DEVCO, kdy Účetní dvůr se zaměřuje na probíhající operace nebo prozatímní míry chyb na úrovni plateb a GŘ DEVCO na uzavřené operace; domnívá se a zdůrazňuje, že tato dualita metodiky odhadu by neměla vést k nejednoznačné představě o legálnosti a správnosti operací, což by rovněž bránilo srovnatelnosti výsledků za několik let;

26. očekává, že všechny zúčastněné strany se vyhnou konkurenčním zdůvodněním metodik hodnocení odhadované míry chyb, a poskytnou tak spolehlivý a realističtější obraz o situaci a zvýší důvěru a spravedlnost prováděné kontrolní činnosti i obecných kontrolních systémů; zdůrazňuje rovněž, že koncept odhadovaných rizikových částek při uzavření účtů, který byl použit v rámci různých forem zpráv, jako je výroční zpráva o činnosti GŘ DEVCO nebo výroční zpráva Komise o výkonnosti vedení, by měl být náležitě přezkoumán;

27. vyzývá GŘ DEVCO, aby pokračovalo v úsilí o zlepšení účinného provádění svého kontrolního rámce a klíčových ukazatelů výkonnosti, zejména pokud jde o klíčový ukazatel výkonnosti č. 21 týkající se neoprávněných plateb, jimž předešly kontroly *ex ante*, a klíčový ukazatel výkonnosti č. 25 týkající se nezpůsobilých částek zjištěných externími audity; poznamenává, že k úhradě neoprávněně vyplacených částek byly vydány inkasní příkazy ve výši 18,22 milionu EUR;

28. věří, že zacílení na vysoce rizikové oblasti související s finančními prostředky podléhající nepřímému řízení prostřednictvím mezinárodních organizací a rozvojových agentur a granty podléhající přímému řízení je klíčové a že je třeba, aby se tyto dvě oblasti působení zařadily mezi oblasti, s nimiž jsou spojena větší rizika;

29. konstatuje, že v roce 2018 byly vydány dvě výhrady, zejména opakovaná výhrada k africkému mírovému projektu (APF), jež byla původně vydána v roce 2015, a to s ohledem na přetrvávající institucionální a řídicí nedostatky, přičemž africký mírový projekt není dostatečně účinný z hlediska ochrany legality a správnosti výdajů ERF;

30. konstatuje, že v roce 2018 bylo provedeno 19 vyšetřování podvodů;

Spolupráce s mezinárodními organizacemi, rozvojovými agenturami Unie a nevládními organizacemi

31. konstatuje, že platby z ERF na projekty realizované v rámci nepřímého řízení s mezinárodními organizacemi a rozvojovými agenturami v roce 2018 činily 1074 milionů EUR a 201 milionů EUR (z toho 347 milionů EUR prostřednictvím Organizace spojených národů); konstatuje, že 2,6 miliardy EUR pocházelo ze souhrnného rozpočtu;

32. se znepokojením konstatuje, že u operací s mezinárodními organizacemi má 33 z 61 operací, u nichž byl proveden audit, tj. 54 %, vyčíslitelné chyby, což představuje 62,5 % odhadované úrovně chyb za rok 2018;

33. vyjadřuje hluboké znepokojení nad tím, že mezinárodní organizace opět nepředložily podpůrnou dokumentaci včas, což Komisi a Účetnímu dvoru znemožnilo provést audity důkladným způsobem; v této souvislosti vyzývá Komisi, aby za účelem toho, aby Účetní dvůr mohl předkládat úplné a přesné údaje, posílila své úsilí při zajišťování včasných informací od dotčených mezinárodních organizací;

34. se znepokojením konstatuje, že velký počet smluv ERF je uzavřeno s velmi omezeným počtem vnitrostátních rozvojových agentur, s čímž je spojeno riziko zpětného převádění politik Unie na národní úroveň v rozporu se zájmy větší integrace vnější politiky Unie;

35. vyzývá Komisi, aby posílila a konsolidovala monitorování nabídkových řízení a postupů pro uzavírání smluv, aby se zabránilo jakémukoli riziku, že velmi malý počet veřejných nebo polosoukromých agentur monopolizuje významné podíly projektů ERF prováděných v rozvojových zemích a získá větší vliv na politiku Unie v oblasti rozvoje, spolupráce a sousedství, což by mohlo ohrozit nezávislost politiky Unie; vyzývá Komisi, aby posílila a rozšířila svou spolupráci i s dalšími veřejnými a soukromými subjekty, jako je několik nevládních organizací působících v oblasti rozvoje;

36. doporučuje, aby Komise kladla větší důraz na podporu spolupráce ERF s mezinárodními organizacemi, rozvojovými agenturami Unie a nevládními organizacemi; vyjadřuje znepokojení nad neadekvátním a nedostatečným zviditelněním práce ERF na veřejnosti;

37. připomíná, že subjekty pověřené prováděním fondů Unie musí obecně dodržovat zásady řádného finančního řízení a transparentnosti; zdůrazňuje, že každý subjekt musí plně spolupracovat na ochraně finančních zájmů Unie a jako podmínku pro získání finančních prostředků musí příslušné schvalující osobě, Účetnímu dvoru a úřadu OLAF udělit nezbytná práva a zajistit požadovaný přístup;

38. vyzývá Komisi, aby:

i) důsledně dodržovala a uplatňovala ve smlouvách o příspěvcích a rámcových dohodách výše uvedené povinnosti subjektů vynakládajících finanční prostředky Unie a povinnost poskytnout Účetnímu dvoru a úřadu OLAF veškeré požadované dokumenty potřebné pro dokončení auditu;

ii) pravidelně věnovala pozornost požadavkům na posuzování pilířů a zprávám mezinárodních organizací a nevládních organizací, jichž se tato nedostatečná spolupráce týká, aby bylo možné přezkoumat vhodnost jejich nástrojů odpovědnosti; přehodnotila související ustanovení nebo mandáty, pokud bude metodika posuzování pilířů přezkoumána tak, aby byla v souladu s finančním nařízením pro ERF; žádá, aby byly v případě potřeby upraveny stávající platné pověřovací dohody s těmito mezinárodními subjekty;

iii) domnívá se, že je stále zapotřebí, aby existoval systematičtější přístup k informování o činnostech financovaných z grantů Unie za účelem větší viditelnosti Unie a posílení transparentnosti, odpovědnosti a dodržování lidských práv v rámci řetězce financování; vyzývá Komisi, aby v rámcových dohodách zavedla povinnost vedoucí agentury zajistit viditelnost Unie u projektů financovaných větším počtem dárců; vyzývá Komisi, aby prováděla namátkové kontroly na místě i několik let po dokončení spolufinancovaných projektů s cílem ověřit trvalý dopad intervencí ERF a podniknout nezbytné kroky k zajištění dlouhodobého přínosu jeho operací;

Rozpočtová podpora Unie

39. konstatuje, že příspěvek ERF na činnosti v oblasti rozpočtové podpory dosáhl v roce 2018 celkem 881,9 milionu EUR, z čehož 858,6 milionu EUR představovalo nové závazky (se zeměpisným pokrytím 56 partnerských zemí, které představují 96 smluv o rozpočtové podpoře); konstatuje, že v případě zámořských zemí a území bylo prostřednictvím ERF vyplaceno 14 zemím 92,9 milionu EUR, což představuje 18 smluv o rozpočtové podpoře;

40. s uspokojením konstatuje, že největším příjemcem rozpočtové podpory s podílem 41 % je subsaharská Afrika a že příslušné smlouvy se týkaly odolnosti státu a zakázek v oblasti nemovitostí; konstatuje rovněž, že podíl zemí s nízkými příjmy se zvýšil na 38 % v porovnání s 31 % v roce 2015 a že největšími příjemci rozpočtové podpory jsou země s nižšími středními příjmy s 47 % z celkových probíhajících závazků;

41. připomíná, že rozpočtová podpora je investicí do veřejných politik a systémů partnerských zemí Unie a že mezi její hlavní zásady patří provádění reforem a podpora při dosahování cílů udržitelného rozvoje; konstatuje, že rozpočtová podpora Unie se řídí mezinárodními závazky v oblasti účinnosti rozvoje, které byly přijaty v Pusanu, jako je vlastní odpovědnost partnerských zemí, zaměření na výsledky, inkluzivnost a odpovědnost;

42. konstatuje, že v zemích Afriky, Karibiku a Tichomoří (AKT) a v zámořských zemích a územích jsou finanční prostředky vypláceny zejména formou pevných tranší; domnívá se však, že variabilní tranše by mohly přispět k prohloubení politiky a politického dialogu s partnerskými zeměmi o hlavních reformách, které je třeba provést; věří, že pravidla pro vyplácení prostřednictvím pevných a variabilních tranší by měla vycházet z výsledků a opírat se o dostatečné kvalitativní údaje, aby bylo možné posoudit dosažený pokrok; je toho názoru, že kritéria výkonnosti vyplácení jsou klíčovým faktorem při řízení činností rozpočtové podpory;

43. vyzývá k důkladnému sledování a svědomitému politickému dialogu s partnerskými zeměmi, pokud jde o cíle, pokrok směrem k dohodnutým výsledkům a ukazatele výkonnosti; opětovně připomíná Komisi, aby lépe definovala a měřila očekávaný dopad na rozvoj, a zejména aby zlepšila kontrolní mechanismus s ohledem na chování přijímajícího státu, pokud jde o korupci a dodržování lidských práv, právního státu a demokracie; zůstává hluboce znepokojen tím, jak může být využívána rozpočtová podpora Unie v přijímacích zemích, kde neexistuje žádná demokratická kontrola nebo kde je demokratická kontrola jen omezená;

44. konstatuje mírný celkový pokles vnímání rizik v souvislosti s rozpočtovou podporou v roce 2018; zdůrazňuje však, že korupce, veřejné finance a rozvojová rizika jsou i nadále nejvýznamnější rizika a že u makroekonomických rizik byl zaznamenán rostoucí trend;

45. podporuje důraz na pokrok, jehož bylo dosaženo v oblasti řízení veřejných financí, rozpočtové transparentnosti a demokratické kontroly a orgánů dohledu, a makroekonomickou podmíněnost v partnerských zemích s cílem optimalizovat rozvoj kapacit; vyzývá Komisi, aby systematicky sledovala provedené reformy a dosažené výsledky a prokázala, že rozpočtová podpora Unie účinně přispěla k rozvojovým programům samotných přijímajících zemí a posílila jejich demokratickou odpovědnost;

46. poukazuje na to, že je třeba posílit vhodné nástroje monitorování, aby bylo možné posoudit, zda rozpočtová podpora přispěla ke zlepšení mobilizace domácích příjmů a souvisejících reforem; s uspokojením konstatuje, že mobilizace domácích příjmů v roce 2018 představovala 19 % hodnoty variabilních tranší (v porovnání se 3 % v roce 2014); vybízí GŘ DEVCO, aby ve svých zprávách o rozpočtové podpoře nadále poskytovalo pravidelné informace o využívání dohod o rozpočtové podpoře k mobilizaci domácích příjmů;

47. vyzývá však GŘ DEVCO, aby ve svém politickém dialogu důsledně posuzovalo rizika spojená s vyhýbáním se daňovým povinnostem a daňovými úniky ze strany právnických osob a s protiprávními finančními toky, která postihují zejména rozvojové země; vybízí GŘ DEVCO, aby posoudilo fiskální dopad a pomohlo definovat cíle zaměřené na investice;

Rizika a výzvy související s poskytováním pomoci z ERF

48. hluboce se obává rizika, že ERF bude vtažen do financování cílů, které ho vzdálí od jeho hlavního poslání, tedy od zmírnění chudoby, a které jsou neslučitelné s jeho základními hodnotami a hrozí, že se znehodnotí to, co bylo dosud dosaženo dobrého; vnímá toto riziko odklonu od původního zaměření ERF se znepokojením a vyzývá Komisi, aby je zohlednila při vytváření projektů a programů v souladu se soudržností politik ve prospěch rozvoje; vyzývá Komisi, aby vybrala budoucí programy pomoci v souladu se základními hodnotami ERF a aby zvážila zrušení dotací na programy, které se od těchto hodnot odkloní;

49. zdůrazňuje, že ERF by neměl přesahovat oblast své působnosti a že nová spojitost s novými výzvami by neměla ohrozit dosažení dalších rozvojových cílů;

50. apeluje na Komisi, aby kladla větší důraz na zlepšení a zachování dobře fungujících programů pomoci; vyzývá Komisi, aby zajistila větší mediální pokrytí a viditelnost osvědčených postupů a úspěchů;

51. vyzdvihuje velká rizika pro udržitelnost, transparentnost a dobrou koordinaci, které se Unie snaží řešit prostřednictvím svého financování rozvojové pomoci v kontextu výrazného nárůstu počtu nových dárců a nových aktérů na scéně, jako je Rusko a Čína v Africe; vyzývá Komisi, aby usilovala o lepší sladění mezinárodní spolupráce s rozvojovými prioritami partnerských zemí;

52. domnívá se, že vztah mezi migrací a rozvojovou pomocí je spolu s vazbou mezi bezpečností a rozvojem a vazbou mezi humanitární a rozvojovou oblastí jedním z nejdůležitějších, který je třeba řešit; uvědomuje si však, že budování míru a řešení základních příčin migrace představují základní aspekty udržitelného rozvoje;

53. připomíná, že účinnost pomoci, odpovědnost partnerské země za výsledky rozvoje a opora ve správním rámci partnerských zemí jsou hlavní zásady, které je třeba pravidelně rozvíjet; zdůrazňuje dále, že řádná správa věcí veřejných, právní stát a dodržování lidských práv jsou pro účinnost pomoci nezbytnými předpoklady; vyzývá Komisi, aby dodržování zásad právního státu a lidských práv bylo stanoveno jako základní podmínky pro schválení finanční pomoci;

54. zdůrazňuje, že udržitelnost je zásadně důležitá pro zvýšení celkové účinnosti rozvojové pomoci prostřednictvím soustavného sledování dopadů u všech způsobů poskytování pomoci; připomíná, že Agenda pro udržitelný rozvoj 2030 a cíle udržitelného rozvoje kladou velký důraz na údaje a ukazatele, neboť důsledné monitorování je klíčem k účinné a operativní strategii;

55. znovu opakuje svou výzvu Komisi, aby do příští výroční zprávy o činnosti zahrnula strukturované posouzení dopadu činností ERF se zvláštním zaměřením na oblast lidských práv;

56. žádá Komisi, aby provedla hodnocení dlouhodobých, stále probíhajících projektů financovaných z ERF podle jednotlivých zemí s cílem prokázat skutečný dopad desítky let trvajících investic Unie v místě určení a zjistit, jak tyto investice fakticky přijímajícím zemím pomohly v hospodářském, sociálním a udržitelném rozvoji; vyzývá Komisi, aby následně výsledky hodnocení zohlednila a omezila a/nebo ukončila další financování neúčinných projektů;

57. domnívá se, že hlavní osou spolupráce při řízení plánovaných projektů delegací Unie by mělo být větší zaměření na místní malé a střední podniky, soukromý sektor a organizace občanské společnosti; zdůrazňuje, že s ohledem na nedostatek finančních prostředků potřebných ke splnění ambiciózních cílů v oblasti udržitelného rozvoje musí klíčovou úlohu při rozvoji místního hospodářství sehrát strategický dialog se soukromým sektorem a organizacemi občanské společnosti;

58. domnívá se, že finanční inkluze a mikrofinancování jsou klíčovými faktory hospodářského a sociálního pokroku, které mají prokazatelný dopad na místní hospodářskou činnost a vytváření pracovních míst; s uspokojením konstatuje, že ERF podporují finanční začlenění v Africe prostřednictvím řady nástrojů (záručního fondu Evropského fondu pro udržitelný rozvoj (EFSD), nástroje pro sdílení rizik Nasira, fondu Huruma, projektu „Boost Africa“ a záručního fondu pro Afriku), přičemž důraz je mimo jiné kladen na poskytování mikroúvěrů znevýhodněným zemědělcům v Africe; odrazuje Komisi a další orgány Unie od zřizování nových nástrojů finanční pomoci a vybízí je naopak k tomu, aby zajistily větší viditelnost nástrojům finanční pomoci v příslušných oblastech jejich činnosti a v Unii;

59. bere na vědomí výsledky auditu, který útvar interního auditu provedl ve věci koordinace mezi EK a ESVČ, a s uspokojením konstatuje, že z něj vyplývá, že koordinační činnosti mezi útvary Komise (GŘ DEVCO, Generálním ředitelstvím pro politiku sousedství a jednání o rozšíření (GŘ NEAR) a Službou nástrojů zahraniční politiky (FPI)) a ESVČ jsou celkově účinné a účelné; důrazně však poukazuje na potřebu stanovit jednotný pohled na celkovou vnější pomoc Unie dané zemi a na potřebu posílit, v koordinaci s GŘ DEVCO a GŘ NEAR, hodnocení a řízení rizik s cílem vypracovat jednotný přístup k neodhadnutelným záležitostem a ke strategii zmírňování dopadů;

Účinnost nouzového svěřenského fondu Evropské unie pro Afriku

60. konstatuje, že zdroje přidělené na nouzový svěřenský fond Evropské unie (*European Union Trust Fund for Africa* – EUTF) do konce roku 2018 dosáhly výše 4,2 miliardy EUR, z čehož 3,7 miliard EUR pocházelo z ERF a 489,5 milionů EUR od členských států a dalších dárců (Švýcarsko a Norsko); konstatuje, že v roce 2018 bylo provedeno 187 projektů; konstatuje, že do konce roku 2018 došlo k rozšíření společné iniciativy EU a IOM na ochranu a opětovné začlenění migrantů ze 14 na 26 afrických zemí;

61. připomíná, že Evropský parlament pravidelně vyjadřuje stanovisko, že Komise by měla zajistit, aby každý svěřenský fond, který byl zřízen jako nový nástroj pro rozvoj, byl vždy v souladu s celkovou strategií a cíli rozvojové politiky Unie, tj. se snižováním a vymýcením chudoby, a že musí zejména zajistit, aby bezpečnostní zájmy evropských zemí nepřevažovaly nad potřebami obyvatel, kteří jsou příjemci pomoci; vybízí Komisi, aby zvážila omezení finanční pomoci těm projektům EUTF, které se od těchto cílů odklánějí;

62. zdůrazňuje, že EUTF musí řešit základní příčiny destabilizace, nuceného vysídlování a nelegální migrace podporou odolnosti, ekonomických příležitostí, rovných příležitostí, bezpečnosti obyvatelstva a lidského a sociálního rozvoje; poukazuje na proměnlivost hlavních příčin nelegální migrace, a že jejich vnímání je třeba důsledně upravovat a jejich znaky analyzovat, aby bylo možné lépe koncipovat základní principy a přidanou hodnotu zásahů jednotlivých projektů a lépe prezentovat dosažené výsledky;

63. konstatuje, že Účetní dvůr dospěl k závěru, že EUTF je flexibilním nástrojem pro poskytování pomoci v oblastech, jako jsou zajišťování potravin, vzdělávání, zdraví, bezpečnosti a udržitelného rozvoje, ale vzhledem k nebývalým výzvám, jimž čelí, měl být koncipován s větším důrazem na konkrétní cíle, jelikož ty považuje Účetní dvůr za příliš obecné na to, aby mohly účinně sloužit k řízení činnosti v afrických regionech a k měření dopadu;

64. se znepokojením konstatuje, že na četné obavy Účetního dvora ([1]) a autorů jedenáctého hodnocení ERF v polovině období, pokud jde o EUTF, většinou nebylo reagováno; opakuje své znepokojení, pokud jde o:

— chybějící doložená kritéria pro výběr návrhů projektů pro severní Afriku a Africký roh,

— chybějící specifický rámec pro posuzování rizik,

— závažné nedostatky v měření výkonnosti projektů EUTF,

— účinnost a udržitelnost projektů EUTF a schopnost Unie důsledně monitorovat jejich provádění,

— absenci konstruktivní strategie, pokud jde o šíření a mediální pokrytí osvědčených postupů a úspěšných programů;

domnívá se, že s ohledem na tato zjištění je přidaná hodnota EUTF velmi pochybná;

65. připomíná, že většina finančních prostředků fondu pochází z ERF, což nevyhnutelně znamená, že rozvojová pomoc není poskytována na rozvojové plány partnerských zemí Unie, nýbrž na krátkodobé cíle unijní migrační politiky, což je v rozporu s Lisabonskou smlouvou a Pařížskou deklarací o účinnosti pomoci; poukazuje na to, že EUTF je více nástrojem, který se soustředí na projekty přinášející rychlá řešení, jejichž cílem je zastavit smíšené migrační toky, namísto toho, aby řešil dlouhodobé příčiny migrace v souladu se zásadami rozvojové pomoci;

([1]) Zvláštní zpráva 32/2018 „Nouzový svěřenský fond Evropské unie: je pružný, ale není dostatečně zacílený“

66. zdůrazňuje, že shromáždění zdrojů z ERF, rozpočtu Unie a od jiných dárců do svěřenských fondů by nemělo vést k tomu, že se peníze vyhrazené na rozvojovou politiku a politiku spolupráce nedostanou ke svým obvyklým příjemcům nebo nebudou sloužit svým původním cílům; kritizuje v tomto ohledu skutečnost, že ačkoliv příspěvky Unie budou do EUTF směřovat zejména prostřednictvím zdrojů oficiální rozvojové pomoci, EUTF na rozvojové cíle výlučně zaměřen není; poukazuje na to, že tematická složka týkající se řízení migrace získala v roce 2018 největší podíl finančních prostředků, přičemž vzrostla ze 17,3 % (v roce 2016) na 30,8 % prostředků EUTF (v roce 2018);

67. konstatuje, že kromě navýšení prostředků na řízení migrace ve všech schválených projektech EUTF se finanční prostředky stále častěji přidělují severoafrickým zemím, přičemž jejich podíl v rámci celkových finančních prostředků na řízení migrace vzrostl z 23 % (v roce 2016) na 52 % (v roce 2018); vyjadřuje politování nad skutečností, že ačkoli je cílem Unie podporovat z EUTF přednostně „zranitelné a marginalizované obyvatele“, 55 % finančních prostředků ze složky na řízení migrace bylo v roce 2017 přiděleno na projekty, jejichž cílem bylo „omezit nelegální migraci a odrazovat od ní prostřednictvím jejího omezování a kontroly“; varuje, že využívání rozvojové pomoci jako prostředku k řešení migrace a bezpečnostních problémů ohrožuje nejen rozvojové priority Unie, ale může vést i k větší chudobě a nestabilitě, které obyvatele nutí k opouštění svých komunit; vybízí v tomto ohledu Komisi, aby zvážila omezení nebo zrušení poskytování finanční pomoci na projekty EUTF, které nerespektují dlouhodobou rozvojovou politiku Unie;

68. připomíná, že partnery pro účinnou rozvojovou politiku jsou regionální a místní orgány, organizace občanské společnosti, nevládní organizace a soukromý sektor a že pro stanovení společných strategií a priorit je nezbytný neustálý dialog s vnitrostátními orgány a místními komunitami; vyzývá Komisi, aby zajistila, že z ERF a rozpočtu Unie se nebudou prostřednictvím EUTF financovat projekty vládních a vojenských milic, které jsou zapojené do vážného porušování lidských práv, zejména v zemích, jako je Libye a Súdán;

69. připomíná, že finanční prostředky na tento fond pocházející z rozpočtových položek na rozvoj nesmí být používány na bezpečnostní opatření, která ohrožují práva migrantů; vyzývá Komisi k poskytnutí konkrétních záruk, aby prováděcí orgány nevyužívaly projekty EUTF související s migrací k porušování základních lidských práv migrantů a aby tyto projekty v dlouhodobém horizontu nepřispívaly k destabilizaci zemí a subregionů, jak na to stále více upozorňují nevládní organizace a místní obyvatelé v severním Nigeru; zdůrazňuje, že do programového základu projektů v rámci tohoto fondu musí být začleněna lidská práva a tyto projekty musí přispívat k prosazování lidských práv v dotčených zemích;

70. vyzývá Komisi, aby do svých dohod o přiznání příspěvku uzavřených s prováděcími partnery (agenturami OSN, agenturami pro rozvoj členských států) zahrnula jasné a transparentní doložky o lidských právech, aby nedocházelo k situacím, kdy by Unie mohla nepřímo financovat projekty, které porušují lidská práva; v této souvislosti poukazuje na projekt „Propojení Eritreje a Etiopie prostřednictvím obnovy hlavních dopravních tepen v Eritreji“, který je financován z EUTF a řízen Úřadem OSN pro projektové služby a z něhož čerpají finanční prostředky eritrejské státní stavební společnosti využívající nucenou práci zprostředkovanou státními úřady;

71. žádá Komisi, aby zajistila, aby se na pracovištích projektů spolufinancovaných Unií v souladu s mezinárodním a unijním právním rámcem nepoužívala nucená práce a otroctví; doporučuje, aby Komise zavedla transparentní a přísný systém monitorování projektů spolufinancovaných Unií, který by měl zahrnovat postup pro anonymní stížnosti a navazující opatření;

72. je znepokojen zjištěním Účetního dvora, že některé projekty se zabývají podobnými potřebami jako jiné nástroje Unie, čímž vzniká riziko zdvojení dalších forem unijní podpory; vyzývá Komisi, aby věnovala zvláštní pozornost tomu, aby její činnosti byly soudržné a koordinované s programy regionálního rozvoje a aby maximalizovaly účinek a účinnost celosvětové pomoci s cílem zajistit, aby se hlavní pozornost zaměřila na rozvoj, a nikoli na kontrolu a bezpečnost hranic na úkor migrantů;

73. konstatuje, že Komise uznává potřebu dalšího posilování společného monitorovacího systému; vítá přijetí souboru 41 společných ukazatelů výstupu v druhém čtvrtletí roku 2018, jakož i zavedení technické pomoci; konstatuje, že na základě tří operačních složek EUTF pro Afriku se usiluje o lepší vymezení konkrétních cílů a východisek na úrovni projektu;

74. domnívá se, že má-li se zajistit lepší komunikace mezi Komisí, Evropským parlamentem a členskými státy, pokud jde o provádění EUTF a dostatečné informování veřejnosti, dohled a audit jejich činností a výkonnosti, je zapotřebí náležité péče; vyzývá Účetní dvůr, aby uvažoval o auditu dopadu provádění EUTF pro Afriku na rozvojovou politiku Unie, a to jak z hlediska rozpočtu, tak z hlediska výsledků; vyzývá v této souvislosti Komisi, aby vyvodila z auditu závěry a zajistila, aby byly projekty EUTF, které nebyly účinně prováděny, ukončeny nebo výrazně omezeny;

Africká struktura pro mír a bezpečnost

75. se znepokojením konstatuje, že Africká struktura pro mír a bezpečnost (African Peace and Security Architecture (APSA)) trpí silnou závislostí na vnějších finančních zdrojích (kvůli nízkému příspěvku členských států do mírového fondu a omezeným dodatečným finančním prostředkům, které struktura APSA získává z alternativních zdrojů financování);

76. uznává, že ESVČ a Komise čelí v Africe velmi složitým situacím s četnými politickými a provozními problémy a omezeními v mnoha oblastech, zejména pokud jde o spolupráci hlavních zúčastněných stran, financování a fungování orgánů a politickou vůli zasáhnout, předcházet konfliktům a zvládat je;

77. vyjadřuje politování nad tím, že nedostatek odpovědnosti na africké straně a finanční neudržitelnost spolu s vysokou závislostí na dárcích a mezinárodních partnerech vede k operačním problémům; vyzývá Komisi, aby podporovala odpovědnost Africké unie za strukturu APSA v zájmu dosažení větší finanční nezávislosti a přeorientovala podporu Unie tak, aby se soustředila nikoli na hrazení provozních nákladů, ale na podporu opatření k budování kapacit;

78. vyjadřuje politování nad tím, že podpora Unie měla dosud na strukturu APSA jen malý dopad a vyžaduje změnu zaměření a že především jen přispívá na základní provozní náklady APSA, přičemž tato struktura je už po mnoho let silně závislá na podpoře dárců;

79. je vážně znepokojen nedostatky monitorovacích systémů, pokud jde o jejich schopnost poskytovat odpovídající údaje o výsledcích činností; žádá Komisi, aby zlepšila kapacitu systému hodnocení, pokud jde o hodnocení činností a výsledků, aby mohl jasně prokazovat, že příspěvky Unie mohou ve většině případů souviset s konkrétními a pozitivními dopady na mír a bezpečnost v dané lokalitě; žádá útvary Komise, aby zahájily monitorovací misi zaměřenou na výsledky a co nejdříve podaly zprávu Evropskému parlamentu;

80. s ohledem na výše uvedené obavy doporučuje Komisi, aby zvážila zrušení přidělování veškerých finančních prostředků pro strukturu APSA;

Plán vnějších investic a EFSD

81. připomíná vytčený finanční cíl, jímž je mobilizovat 44 miliard EUR v rámci investic; konstatuje, že Unie vyčlenila 2,2 miliardy EUR na 94 projektů kombinovaného financování v rámci EFSD (1. pilíř plánu vnějších investic) a 1,54 miliardy EUR na záruky EFSD u 28 investičních programů;

82. vyzývá GŘ DEVCO, aby dále zlepšovalo informovanost o možnostech mobilizace finančních prostředků, které nabízí plán vnějších investic, a to přilákáním investic soukromého sektoru do rozvojových partnerství; připomíná však, že by zvláštní pozornost měla být věnována nejen doplňkovosti plánu vnějších investic, ale také kritériím, která jsou v jeho rámci uplatňována, aby se zabránilo jakémukoli odklonu finančních prostředků určených na rozvoj ve prospěch soukromých investorů nebo cílů či za účelem sledování soukromých zájmů či soukromého zisku;

83. konstatuje, že Unie vyčlenila prostřednictvím 21 projektů kombinovaného financování 547 milionů EUR v subsaharské Africe, což by mělo uvolnit 4 miliardy EUR na dopravu, energetiku, soukromý sektor a zemědělství; vyjadřuje svou podporu prosazování místního rozměru kombinovaného financování;

84. poukazuje na to, že regionální spolupráce Unie byla hlavním zdrojem finančních příspěvků na projekty v oblasti řízení biologické rozmanitosti a hospodaření s lesními zdroji a hrála klíčovou úlohu při zachování 16 chráněných oblastí v regionu střední a západní Afriky;

85. vyzývá Komisi, aby se více zaměřila na šíření informací o úspěšně prováděných projektech a aby zvýšila povědomí veřejnosti o investicích Unie do celosvětového udržitelného rozvoje;

Investiční nástroj AKT pod správou EIB

86. vyzývá EIB, aby dále podporovala rozvoj místního soukromého sektoru jakožto klíčové hnací síly udržitelnosti a odolnosti, aby podporovala základní sociální a ekonomickou infrastrukturu, jež je v bezprostředním zájmu příjemců, a aby hledala nové místní a regionální partnery ve specifické oblasti mikrofinancí; vybízí EIB, aby zvýšila míru doplňkovosti na základě lepšího odůvodňování toho, jak jsou prostředky využity;

87. vyzývá EIB, aby zvýšila úsilí a přijala vhodná opatření s cílem propagovat lepší nástroje EIB v zemích, kde bude dopad investic EIB vyšší;

88. vítá příspěvek Unie na úvěrové linky v rámci mikrofinancování realizovaný prostřednictvím investičního nástroje AKT ve výši 139 milionů EUR, jehož výsledkem by mělo být přibližně 26 300 úvěrů pro mikropodniky a jednotlivce;

89. je přesvědčen o nezbytnosti toho, aby EIB soustavně investovala čas do politiky náležité péče v kombinaci s nástroji pro hodnocení výsledků s cílem lépe poznat profil finančních zprostředkovatelů a příjemců a přesněji vyhodnocovat dopad projektů na konečné příjemce;

Budoucnost vztahů mezi Unií a Afrikou

90. bere na vědomí probíhající úvahy o připravované dlouhodobé strategii a partnerství mezi Unií a Afrikou a o současném využití této příležitosti k tomu, aby se zvýšila účinnost způsobů poskytování pomoci; domnívá se, že je třeba posunout tradiční vztah založený na pomoci směrem k větší strategičnosti a sjednocenosti;

91. vyzývá Komisi, aby ve vztahu k našim partnerům rozvinula přístup „více za více“, čímž bude možno uzpůsobit naši pomoc tomu, jak třetí země dodržují demokratická práva, zásady právního státu, mezinárodní úmluvy atd.;

92. zdůrazňuje, že by ERF měly být začleněny do rozpočtu Unie, jak již bylo stanoveno v usneseních Parlamentu a v návrhu nového víceletého finančního rámce na období 2021–2027, aby se předešlo rozpočtové roztříštěnosti; poukazuje na to, že začleněním ERF do rozpočtu se zlepší schopnost orgánu příslušného k udělení absolutoria kontrolovat, jakým způsobem jsou unijní prostředky mimo Unii vynakládány.